

De geschiedenis van België
volgens **LECTRR**

— de geschiedenis van —

BELGIË*

volgens

LECTRR

* van de afgelopen 12 jaar

*Met verhelderende commentaren
van Marc Reynebeau.*

BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

VOORWOORD

Cartoonisten tekenen hun commentaar bij de actualiteit, zou je kunnen zeggen. Maar wie dagelijks een cartoon aflevert voor de krant, doet veel meer dan dat. Lectrr is een chroniqueur van onze samenleving. Elke dag opnieuw vat hij het nieuws dat ons het meest beroert of dat ons doet ontsteken in machteloze woede.

Met hun ronde lijnen en heldere kleurenpalet ogen de cartoons van Lectrr behoorlijk lieflijk. Nooit spat zijn verontwaardiging in morsige inktvlekken van de pagina. Die aaibaarheid staat echter geen wrange humor in de weg en net dat maakt zijn boodschap zo oprecht. De lezer krijgt het signaal: het is oké, ik voel het ook, wees gerust boos, maar vergeet niet te lachen.

Wanneer je door deze bloemlezing snuistert, valt op hoeveel nieuws van jaren geleden nu nog is blijven hangen. Dat betekent dat Lectrr zijn werk uitstekend heeft gedaan: hij concentreerde zich op de hoofdzaak en liet zich niet afleiden door bijzaken. Zoals het hoort, leverden de strafste nieuwsfeiten ook de sterkste grappen op.

Laten we hopen dat ons land in de nabije toekomst nog véél ellende staat te wachten. Zo kunnen we er in de toekomst weer smakelijk om lachen wanneer Lectrr een nieuw hoofdstuk toevoegt aan de geschiedenis van België.

2011

De belastingdruk in België is hoog, maar slecht verdeeld. Wie heeft, zal gegeven worden, want hij kent zowel de voordeur als de achterpoortjes van de fiscaliteit. Wie niet heeft, wel, die moet fiscaal maar de volle pot betalen.

Cartoonist Kamagurka pleitte ooit voor een 'een klein leger, maar een dik leger'. Hij kreeg zijn zin. Van de 35.000 soldaten in het Belgisch leger heeft 75 procent last van overgewicht, 14 procent zou zelfs obees zijn. Amper 51 procent slaagt in de jaarlijkse fitheidspoeven.

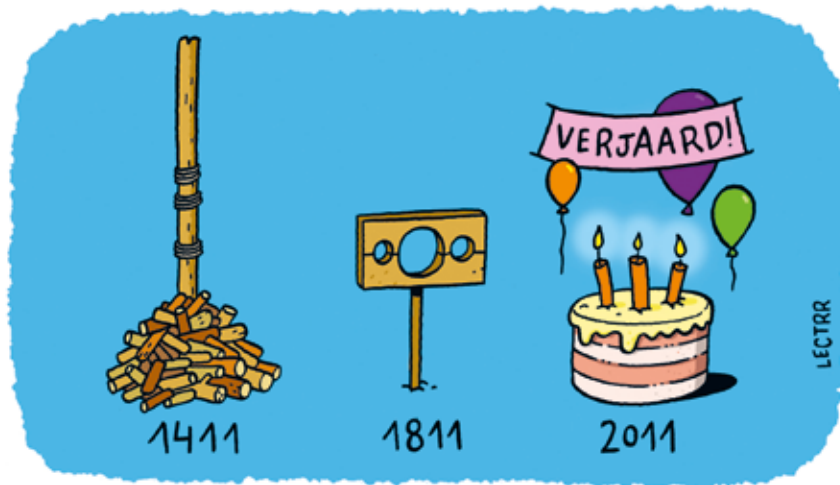
Alleen vers geld kan de problembank Dexia misschien nog redden. Maar wie moet dat geld ophoesten? Zoals dat in die sector dan meestal gaat: de staat.

Dexia begon later, nog altijd als staatsbank, een nieuw leven als Belfius.

Koning Albert II en koningin Paola gaan in de vakantie graag spelevaren in de Italiaanse wateren. Ze kochten een nieuw jacht, dat de naam Alpa draagt – ALbert plus PAola, u snapt het. De Belgische marine levert ervoor de bemanning.

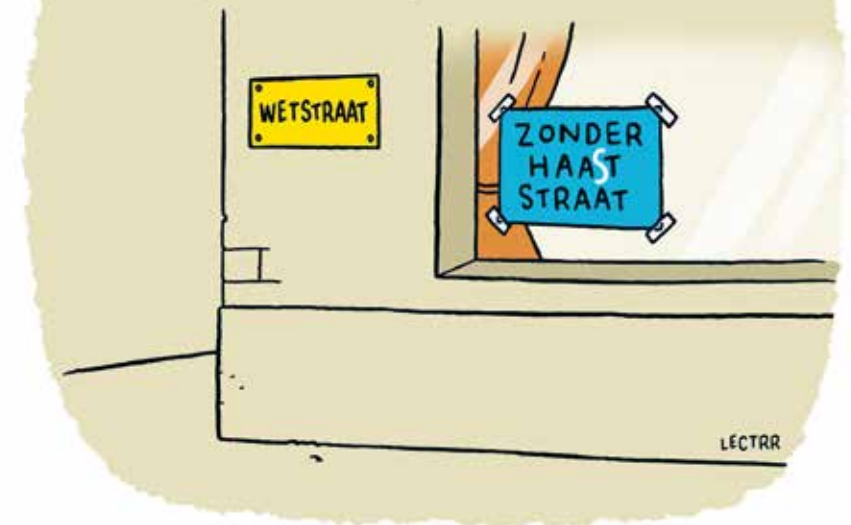
EVOLUTIE VAN DE KERKELIJKE RECHTSpraak

Seksueel misbruik van kinderen in de katholieke kerk komt pas na vele jaren aan het licht. Vaak als het te laat is om nog tot vervolging te leiden, want dan zijn de feiten al verjaard. In het kerkelijk recht is dat na 20 jaar.

Het Belgisch burgerlijk recht verlengt de verjaringstermijn.

EN DE ONDERHANDELAARS ONDERHANDELDEN VERDER...

België gaat op weg naar een wereldrecord: hoelang het duurt om een (federale) regering te vormen. Tijd genoeg om een campagne uit 2006 tegen racisme te recyclen tot een aanklacht tegen politiek verzuim.

18 augustus had een mooie zomerdag moeten zijn, maar het zijn stormwind, hagelstenen en regen die over het populaire muziekfestival Pukkelpop in Kievit razen. Er vallen vijf doden, 140 mensen hadden medische hulp nodig.

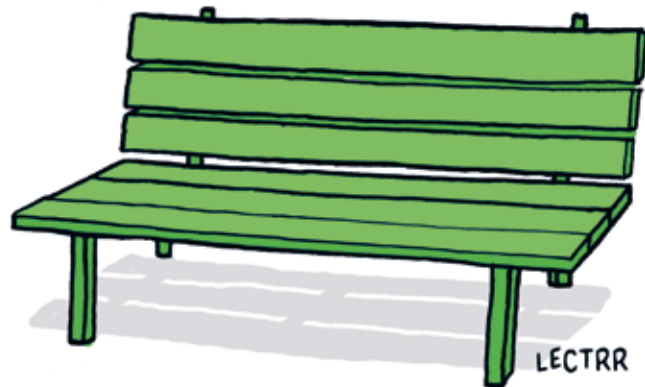
PUKKELPOP ROUWT...

De jaarlijkse belastingaangifte, een jaarlijkse bezoeking. Maar het is ook een les: via de staat krijgt wie het nodig heeft een rechtmatig part in de herverdeling van de nationale rijkdom. In principe toch.

LAATSTE BELGISCHE BANK ZONDER STAATSHULP

Wat de banken zelf doen, doen ze beter. Tot een financiële crisis uitbreekt en ze dreigen om te vallen. Dan komen ze, zucht, de hand ophouden bij de overheid. De Belgische staat – de belastingbetaler – trekt er tientallen miljarden voor uit.

In 2011 gingen 383.207 arbeidsdagen verloren door stakingen van het personeel. Dat waren er ruim dubbel zoveel als het jaar tevoren. Opvallend vaker gingen werknemers in het openbaar vervoer in staking, vooral als gevolg van agressie tegen buschauffeurs.

De NMBS steunt de uitgave van zes originele 'stationsromans', drie Nederlandstalige en drie Franstalige. Een pendelaar is gemiddeld 76 minuten per dag onderweg, genoeg om zo'n roman uit te lezen. En om aan een tweede te beginnen wanneer de trein vertraagd is.

De liberale politicus Karel De Gucht, dan lid van de Europese Commissie, gunt zich een verzetje en koopt een royale villa in Toscane. De fiscus vraagt zich af hoe De Gucht die kon betalen. Een jarenlange rechtsgang begint. In 2019 gaat De Gucht vrijuit.

DE ITALIAANSE VILLA VAN DE GUCHT

